

ODTRĄCENIE (4) *sb n*

N sg odtrąceni(e) (4).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde bez cytatu s.v. odtrącić.

I. Rzeczownik od „odtrącić” (2) :

1. *Odbicie od swojej powierzchni; repercussus Mącz, Cn; repulsus Cn (1) : Repercussus, Odrążenie/ Odbicie/ Odtrącenie Mącz 339c.*

2. *Zniechęcenie, zrażenie; offendiculum Mącz; alienatio, repulsa Cn (1) : Offendiculum, Obrążenie/ odtrącenie. Mącz 261a.*

II. *Rzeczownik od „odtrącić się”: Wystąpienie z jedności politycznej, bunt [od kogo] (1) : Defectio, Odstąpienie/ Odpadnięcie Odtrącenie od kogo/ gdy yákoby miałto álbo yáki lud od posłuszeństwa fwego páná odpádnie. Mącz 115b.*

III. *Odcinek, wyjętek z tekstu [czego od czego] (1) : Pericope, Latine amputatio, Odtrącenie/ odcięcie/ álbo oderznięcie yedney łztuki álbo części od cáley mowy. Mącz 291b.*

Synonimy: I.1. odbicie, odrażenie; 2. obrażenie; II. odpadnięcie, odstanie, odstąpienie; III. odcięcie, oderznięcie.

Cf **ODTRĄCIĆ, ODTRĄCIĆ SIĘ, [ODTRĘT]**

ZZa